

Verslag

Reis naar Cosne-sur-Loire. Frankrijk: 12. 13. 14 en 15 juli 1999 ter gelegenheid van de ondertekening van het Europees Charter, overeenkomst gesloten tussen Herentals en Cosne.

Maandag 12 juli:

Maandagmorgen, 12 juli tussen 8.30 uur en 9 uur verzamelden de deelnemers aan het administratief centrum aan de Augustijnenlaan: dames en heren van het gemeentebestuur en van het jumelagecomité van Herentals en 33 leden van de gilde, gesteund door een tiental vrienden van Gierle. Het deed me denken aan de school: kinderen die op schoolreis gaan of die voor enkele dagen op bos- of zeeklassen vertrekken: uitgelaten, luidruchtig, zwaar beladen met bagage als gingen ze voor drie weken weg, maar hoopvol en goedgeluimd. Dat goed humeur moet er zijn bij het vertrek want goed begonnen, is ook nu half gewonnen. De bovenverdieping van de dubbeldekbuss was bijna uitsluitend voor de gilde bestemd; onderin zaten de mensen van het jumelagecomité en andere Herentalse prominenten. De reis verliep voorspoedig, zonder oponthoud door files of andere onaangenaamheden.

Via Antwerpen, Gent en Kortrijk reden we naar Frankrijk. Over Lille en Amiens in het schilderachtige Picardië ging het richting Parijs.

De plaatsnamen onderweg brachten wat nostalgische gevoelens te weeg. In lang vervlogen tijden zaten we 's zondagsmorgens met het oor aan het radiotoestel om te kunnen horen wanneer de duiven werden gelost in Saint Quentin of Noyon of Pont Sainte Maxence... Toen was dat alles heel ver weg, nu reden we de duiven achterna!

Nog ten noorden van Parijs namen we het middagmaal en om 14.30 uur zagen we de Franse hoofdstad rechts van ons. Ondertussen hadden we al inlichtingen gekregen van de mensen van het jumelagecomité. Vooral Guy Verellen was in de weer om alles zo duidelijk mogelijk te maken voor de deelnemers aan de reis en om alles zo vlot mogelijk te doen verlopen. Dat deed hij trouwens vier dagen lang en hij kreeg dan ook een welverdiend applaus tijdens de terugreis. Hoe dichterbij we het einddoel naderden, hoe spannender het werd. Op de landkaart werd nauwkeurig elke stad die we passeerden opgezocht en eindelijk geraakten we zo toch in Cosne-sur-Loire. Om 17 - 17.30 uur stopte de bus op de Place Saint Agnan. Wuiven naar de mensen die ons kwamen verwelkomen (o.a. Hubert en zijn vrouw die al ginder waren), uitstappen, sommigen vonden al meteen hun gastgezin.

Iedereen werd uitgenodigd in de feestzaal vlakbij en daar werden we dan officieel verwelkomd door de burgemeester van Cosne. Er werd natuurlijk nog wat heen en weer gepraat door de voorzitters van de jumelagediensten van Herentals en van Cosne en door onze burgemeester. Een goed Nederlands pratende mijnheer van ginder begon dan met het in contact brengen met elkaar van gasten en gastgezinnen. Naderhand beschouwd kunnen we zeggen dat gasten en gastgezinnen wonderwel bij elkaar pasten. Hoe dat zo kon, is ons een raadsel. Er is hier blijkbaar iemand met telepathische gaven aan het werk geweest.

De kennismaking verliep bijzonder vlot, de Fransen waren zeer gentils. Nog een glaasje wijn van de streek drinken en daarna ging het voor de meesten huiswaarts. Enkele gildenleden trokken naar een plaatselijk hotel. Of het bij de mensen thuis meeviel, hoorden we de volgende morgen wel aan de reacties.

Dinsdag 13 juli:

Om ongeveer 9.30 uur kwamen we samen om naar Sancerre te vertrekken. Bonjour, goeiemorgen, tout va bien?, goed geslapen? en andere dergelijke uitdrukkingen kon je horen en de opgewekte toon maakte onmiddellijk duidelijk hoe alles was verlopen de vorige avond. Iedereen was très content, geen zure gezichten, tout in de sacoché! En dan nog een beetje (ca. 20 min.) gewacht op de hoofdman van Herentals en zijn dame. Zij lagen nogal ver van de stad gelogeerd en iedereen dacht dat ze wel vlug zouden gaan arriveren. Tenslotte vertrokken we zonder Armand en Maria en ze werden voorlopig als "vermist" opgegeven. In de wijnkelders van La Perrière kregen we een korte rondleiding, maar het was er te lawaaiig om veel te snappen van de uitleg. Dus uit je doppen kijken dan maar. Interessant was nadien de "doop". Enkel van de groep konden de eed van wijndrinker afleggen en kregen dan een volle pipet of reuzenzuigbuis wijn (inhoud verscheidene glazen) toegediend, rechtstreeks in het keelgat. Je moest een geoefende drinker zijn om dat zonder veel morsen "in te nemen". We hebben gezien wie er geoefend is in het slikken van geestrijk vocht. Enkele leden van het gemeentebestuur van Herentals deden het niet onaardig; de winnaar was èèn van hen, maar het bleek al spoedig dat ze er in Gierle toch ook wat van kennen. En de dopelingen kregen er nog een diploma bovenop. Goed nieuws toen we terug in de bus stapten: Armand en Maria waren terecht. Een misverstand met de gastheer had hen in een andere richting gestuurd. Ze kregen in de bus een weliswaar bescheiden, maar spontaan applaus! 's Middags konden we in de stad eten op het gemeenteplein, maar velen hadden niet genoeg aan de specialiteiten die de plaatselijke handelaars aanboden. Dus werden er ook snackbars in de buurt bezocht zodat niemand een flauwte kreeg van de honger.

De schutters spoedden zich tegen half drie naar een parkje aan de square Harpenden om daar een vriendschapstornooitje tire a l'arc te spelen met de Conoise confraters. Een mooi schoteltje en een sticker kregen ze als herinnering. Het geplande dansoptreden kon niet doorgaan wegens tijdgebrek.

Om een uur of vier vertrokken we nog met de bus naar de Cave Saint Père, eigendom van Michel Veneau die al de hele dag onze gids was in de bus en niet uitgepraat raakte over de streek en de druiven en de wijnoogst, enz. Kaas en wijn proeven en natuurlijk wijn kopen was de voornaamste bekommernis van de meesten onder ons daar in de cave. En de chauffeur zorgde ervoor dat alles zonder brokken zou thuis geraken...

Om 19 uur aten we op het eiland in de Loire op de Terrasses de l'île de Cosne, en iedereen liet het zich smaken: koude voorgerechten, mècheoui of speenvarken aan het spit, kazen, koffie, alles overvloedig, abondamment, aanwezig: een grote schranspartij. En France on mange et on boit, aldus een Frans tafelgenoot.

We konden er dus alweer een tijdje tegen en we hebben dan ook met volle teugen genoten van het dansspektakel van Guy Tel in de Vieux Chateau. Prachtig, magnifique! Guy Tel is voormalig danser van het ballet van Vlaanderen en werkte gedurende vier jaar in Antwerpen.

Nu woont hij in Cosne en leidt er een dansschool. Elk jaar rond de 14de juli brengt hij een show en wij konden de generale repetitie bijwonen, tot ons aller genoegen. Of er daarna nog veel gedanst werd op het bal populaire weet ik niet. 't Was over middernacht en voor de meesten bedtijd.

Woensdag 14 juli:

Nationale feestdag in Frankrijk vandaag; inname van de Bastille in Parijs in 1789 door le peuple français. Vrije voormiddag voor ons en naar verluidt, werd er zoal vanalles gedaan: bezoek aan de markt, St.-Jacobskerk, museum van de Loire en van de postbode; er waren zelfs mensen die 30 km verder een antiekmarkt bezochten. Om 12 uur kregen we een drankje aangeboden door de toeristische dienst, weer op de Terrasses de l'île de Cosne Het koud buffet dat daarna werd aangeboden door de stad was weer bijzonder lekker en uitgebreid.

We kregen er ook nog onverwacht wat spektakel bij toen de gastvrouw van Ran en Monique haar bovennatuurlijke gaven demonstreerde. Met vier helpers, speciaal geselecteerd, en na enkele ogenblikken van haar bijzondere concentratie, kon de Ran van zijn stoel getild worden door de vier helpers die slechts vier vingers mochten gebruiken om te tillen. Merkwaardig, maar waar. Vreemde gewaarwording voor wie het onderging, aldus Armaanke die het aan den lijve ondervond. Om ongeveer 14.30 uur bezoek aan het sportstadion, weer onder leiding van Michel Veneau, die trouwens adjoint au maire (soort schepen) is in Cosne. Uitgebreid sportcomplex voor de sportgroepen en voor de scholen, goed gesoigneerd, groene grasvelden bevloed door water rechtstreeks uit de Loire, prachtige schietstand. Ze kennen er wat van! Tegen 17 uur terug naar de stad. Wij moesten onze kledij meenemen uit de bus en ons boven in het stadhuis omkleden. Iedereen moest maar doen alsof hij niets of bijna niets zag van de T-shirts en de broeken die in het rond vlogen. Daarna was het tijd voor de plechtige ondertekening van de Charte de Jumelage tussen Herentals en Cosne. Daarvoor waren we tenslotte naar hier gekomen.

De plechtigheid vond plaats in open lucht op het plein voor het stadhuis.

Officiële toespraken door burgemeesters en voorzitters van de jumelagecomités over broederlijkheid, vriendschap, elkaar helpen en aanvaarden. Toch een beetje ontroerend als je zo gastvrij werd onthaald als wij. Er werden ook geschenken uitgewisseld en intussen stonden wij stilletjes te braden in de brandende zon.

Eindelijk was het dan toch tijd voor het dansoptreden. Guy Tel stond toe te zien en zal het verschil met zijn dansgroep wel gemerkt hebben, maar onze dansers van Herentals en Gierle deden het formidabel. De warmte en een hellende dansvloer maakten het niet gemakkelijker. Bovendien waren het serieuze dansen die op het programma stonden. Even paniek toen Gust het dansen moest opgeven, maar dan ook maar even, want de andere dansers in de buurt losten het probleem op zonder veel op te vallen.

De burgemeester van Cosne en zijn dame mochten in de kring plaatsnemen voor de laatste dans, de Rozenwals. Zij kregen daarna de roosjes aangeboden en onze hoofdvrouw gaf ook nog twee popjes, een broertje en een zusje, als geschenk van de Gilde.

Zo droeg onze Gilde haar steentje bij tot het welslagen van deze jumelagedagen.

De gelukwensen en proficiats van de aanwezigen nadien waren fantastisch en zeer zeker gemeend. Zelfs voor wie niet meedanst, maar in kledij rondliep, was het leuk telkens "Merci beaucoup" te zeggen als iemand je feliciteerde met het optreden. 100 % geslaagd mogen we zeggen en proficiat aan alle dansers en aan dansleider Karel. Zij hebben toch allemaal heel hard gewerkt om zover te geraken! Om 19 uur mochten we allemaal naar de feestzaal

voor de erewijn en alweer een uitgebreid feestmaal met de gastgezinnen erbij. Deze mooie dag werd afgesloten met een prachtig vuurwerk en wat mijzelf betreft met een promenade nocturne au bord de la Loire. Niet te versmaden!

Donderdag 15 juli:

Het vertrekkur was eerst gepland om 10 uur maar werd een uur vervroegd.

Afscheid nemen met of zonder tranen, maar alleszins met een brede lach, afscheidslied allemaal samen zingen in kring en daarna de bus in.

De terugreis verliep voorspoedig. We namen ruim de tijd om te eten. We hadden de tijd. Vlot verkeer ook tot in Antwerpen. Daar moesten we nog een half uurtje in de file en zodoende waren we ook wat later thuis dan voorzien. Niemand nam daar aanstoot aan en we waren tevreden heelhuids thuis te zijn geraakt.

Bagage ophalen, de wijn niet vergeten, nog wat handjes schudden, niet vergeten de mensen van het jumelagecomité Herentals te bedanken voor deze mooie reis en dan naar huis. Dachten we. Eerst nog even twee autobanden wat lucht bijgeven en dan met nog wat meer vertraging naar huis. Enfin, 't was de moeite waard en zeker leerrijk! C'était magnifique!

Jo Moons, griffier Sint-Sebastiaansgilde Herentals